

שימריה אור התמלילנית היא גם מעי צבת אופנה של ביגדי כלה. העשויות בדיתחרה אנגליים. בשילוב בדים טבעיים.

פורטונה פרין העולה הוזדה ממא"רס תפרונז ביגדי כלה עילית. עם סממנים אופנתיים, מבדים מיובאים.

היא באה לארץ לפני שמונה שנים. כשהגיעה לישראל, עבדה שנתיים בבית-אופנה. אחריכך החליטה שהיא יכולה לתרום הרבה יותר בעיצוב שימלות-כלה, וכך פתחה לה פינה קטנה במספרתו של בעלה. הביקוש היה רב, לכן פתחה לה פורטונה בית-אופנה שכולו מיועד לכלות.

החתונות — או עם שלושתן. ביחד כולן מתערבות, ואני צריכה להמשיך להיות נחמדה, סבלנית וסובלנית". פורטונה פרץ בת ה-32, נמוכה קומה וחייכנית, נשואה למריוס פרץ, מעצב השיער. היא אם לשני ילדים. פורטונה בעלת המיבטא הצרפתי נולדה במצריים, התחנכה בפאריס. שם למדה תפירה, גזירה, עיצוב אופנה ותפירה עילית.

היקטוריאנית היא יעריה, בתה בת ה-15 וחצי של שימריה. ומחירה 500 דולר לקניה, ו-7500 להשכרה. למטה: שלישית שמלות כללה מהמיבחר של פורטונה פרץ, מבד טול וקום ושילובי פסייתחרה.

חלכה לערב אחד

ובחורף. גם שימלות הכלה משתנות בהתאם לקווי האופנה. יש שינוי בצבעים, באורכים ובגזירות.

"פעם התחתנו רק בשימלה לבנה, היום קים עדיין הלבן, או נוספו לו צבעים אופנתיים כמו שנהב, ציבעי פסטל או שילוב של לבן ופסטל".

פורטונה אהבת לשכור את הלבן בעזרת צבע נוסף, והיא משלבת תחתית בצבע שונה — ורדרד למשל — מתחת לחצאית, ומוסיפה חגורת סאטן ורודה. הכלה גם יכולה להתאים את הנעל, העדיים והפרחים בהתאם לציבעי השימלה.

"יש כלות הבאות ויודעות בריוק כיצד הן רוצות להיראות. יש אחרות, הנותנות בי אמון מלא, ואומרות: תפרי לי מה שאת רוצה".

"אני מנסה לתהות על קנקנה של הצעירה, לוקחת בחשבון את גילה ואת מימדיה החיצוניים, שואלת אם התתונה כגינה, כאלם, או כבית, אם התתונה היא צנועה או ראוותנית.

"יש כלות שמעדיפות בגד נועז וחשוף ויש כלות שמרניות.

"מה שבטוח הוא, שצריך הרבה סבלנות בשטח הזה. בדרך-כלל הכלה באה עם אמה שלה, או האחיות או

שימלת הכלולות, או מעדיפות לשכור אותה?

"השימלה היא בהחלט דבר לא זול, ולא כל אחת יכולה להרשות לעצמה לקנות שימלה. מחיר שכירת שימלה לערב אחד הוא מ-8500 שקל ועד 10000 שקל".

לפורטונה מיבחר של 80 שמלות להשכרה. מחיר השימלה למכירה תלוי בכמות העבודה המושקעת בה ובחור מרים — כלומר, בכך. המחיר הוא מ-600 עד 800 דולר. לכן רק כחמישה אחוז מהכלות קונות שמלות — כל השאר שוכרות.

לרעתה של פורטונה, משתלם יותר לתפור ולקנות את השימלה, בפרט שאחר כך ניתן לשנותה — ואז היא הופכת לשימלת-ערב חגיגית, מהודרת ואופנתית, וגם למוכרת יפה ושימור שית.

כשהגיעתי לארץ, מספרת פורטונה, ושמעתי שכלה שוכרת שימלה — נדהמתי. באירופה זה לא קיים. שם זה להיפך — הכלה קונה, והגבר שוכר את הפראק".

שימריה אור, ילידת הארץ, לא נדהמת כשכלה באה לשכור שימלה, אבל הרבה מאוד כלות, לפחות מחצייתן, קונות אצלה את שימלותיהן. השמלות של שימריה הן פשוט אחרות. הן לא שיגרתיות — לא מבחינת הכרים ולא מבחינת הגזירה. הן עשויות בדים טיבעיים ותחרות אנגליות, ששימשו

מחליפה צבעים זוהי שימלת כלה של שימריה אור, העשויה תחרה בלגית בצבע פנינה. כשלמטה משתנה צבע הביטנה בהתאם לרצון הקונה. השימלה יכולה להיות לבנה, תכולה, שחורה או צבע אחר. זו השקעה לערב אחד.

ואומרים שכל הכלות יפות. יש כזה משהו. אבל צריך גם לרעת כיצד להתלבש מתחת לחופה.

מה ללבוש כיום הגדול ואיך להיראות — זו שאלה קשה.

פעם לא היו בעיות כאלה. רוב שמלות הכלה נראו דומות: לבנות, עונה, כלומר פעמיים בשנה — בקיץ